

198 Din kärlek, Jesus, gräns ej vet

1 Din kär - lek, Je - sus, gräns ej vet: du själv oss up - pen - ba - rar
3 Du skän - ker oss ett nå - dens år, du lö - ser träl - doms - ban - den.

den nåd som var av e - vig - het, som är och
Där bland be - tryck - ta fram du går Guds ri - ke

e - vigt va - rar. Där nöd och sorg ett hjär - ta tär, där nå - gon
är för - han - den. Du, Her - re, själv dess spi - ra bär, när du mot

tröst och råd be - gär, du med din hjälp är nä - ra.
oss barm - här - tig är. Du härs - kar, när du tjä - nar.

Församling:

2 Dem som i världen vilse går,
de trötta och de gamla,
de sjuka, fattiga och små
du vill kring dig församla.
Av det i världen intet var
åt dig ett folk du utvalt har,
som du vill rikt benåda.

Församling:

4 Och stor i himmelriket är
den som din kärlek tvingar,
den som ej tack och lön begär,
men tyst sitt offer bringar,
som går med glädje där du går
och tacksam är att dig han får
i dina bröder tjäna.

Församling:

5 Och Jesus, oss din Ande sänd,
som liv från ovan föder,
den eld i din församling tänd
som av din kärlek glöder.
Oss alla hjälp, att vi förmår
vad vi av dig för intet får
med fröjd för intet giva.